

Skivtips

Mozart: Serenade KV 361 "Gran Partita"
Philips 412726 [1 CD]

Foto © Philips

Till **Wolfgang Amadeus Mozarts** kompositoriska förtjänster hörde konsten att komponera virtuos musik för blåsinstrument, något han inte minst visar i sin serenad för 13 blåsare i B-dur, kallad *Gran Partita*. Det sjuåttioåriga verket komponerades ca 1784 och är skrivet för fyra valthorn, två oboer, två fagotter, två klarinetter, två bassetthorn och en kontrabas (som kan ersättas av en kontrafagott).

Mozarts känsla för blåsare har väl sällan kommit mer till sin rätt än här, där instrumenten blandas med varandra på ett sätt som skapar både sällsynt skönhet och stor variationsrikedom. Uppfinningsrikedomen för hur en oboe och klarinett lekfullt kan samtala med varandra i oändliga dialoger tycks nästan helt sakna gränser. Resultatet fyller en som lyssnare med förundran.

Den tredje satsens adagio spelar också en viktig roll i **Miloš Formans** film *Amadeus* i scenen där **Antonio Salieri** för första gången får syn på Mozarts egenhändiga manuskript. Från att ha tyckt att hans kollegas musik dittills mest framstått som cirkuskonster, inser Salieri här, när han för sitt inre öra hör oboens inledande toner, dennes geni. Naturligtvis har filmen mindre med verkligheten att göra, men det är ändå ett magiskt filmögonblick som återger Mozarts storhet.

Även om serenaden i första hand är ett underhållande stycke musik som skänker lyssnaren glädje för stunden, så får man inte glömma de båda långsamma satserna som ger verket en djupare dimension med sin melankoliska stämning. Sedan avslutas allt med en spirituellt final som för oss tillbaka till det mer livsbejakande tillståndet.

Gran Partita har spelats in många gånger på skiva och det finns nog egentligen en tolkning för alla smaker, både för den som vill ha ett stiltroget musicerande och för den som föredrar moderna instrument. En av de allra bästa inspelningarna är den som **Neville Marriner** gjorde med blåsare ur **The Academy of Saint Martin-in-the-Fields** på Philips 1984. Den har knappt några brister som jag ser det med avseende på de tekniskt briljanta musikerna, den vackra samklangen, det perfekta ljudet och den engelske maestrons sofistikerade tolkning..

Per Nylén

Mozart: Serenad nr. 10 B-dur KV 361 "Gran Partita"
Solister ur The Academy of Saint Martin-in-the-Fields
Dirigent: **Neville Marriner**

CAPRICCIO ger varje vecka ett tips på en riktigt bra inspelning att lyssna på. Det kan vara någon av de berömda inspelningarna, men det kan lika gärna vara en mindre känd inspelning som har hamnat i skuggan och behöver lyftas fram. Vi kommer att rekommendera såväl äldre inspelningar som purfäriska tolkningar som har bidragit med något nytt.